

Scientia Sanctorum

Collecta Ex Meditationibus Ludovici De Ponte, Joannis Busaei, Joan. Suffren, Juliani Hayneufve, Et Antonii Gaudier, &c. E Societate Jesu, In Dominicis, Festa & ferias totius Anni digesta. Cum Indicibus duobus. I. In singulos dies. II. Ad Exercitia Spiritualia

Puente, Luis de la

Dilingæ, 1685

16. De inferno.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60561](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-60561)

Exod. 15.

4.
Apoc. 15.

5.

Psf. 123.

6.

raone cum exercitibus suis, & dicent: *Dextera Domini fecit virtutem, dextera Domini percussit inimicum.* Et illud: *Magna & mirabilia sunt opera tua: iusta & vera sunt via tua.* Deinde ipsi cum Christo ascendent in cœlum, eo sensu lætitiæ, quem mortalis homo adhuc concipere nequit, concinentes illud: *Benedictus Deus, qui non dedit nos in captivem dentibus eorum.*

MEDITATIO XVI.

De inferno, quid sit, & loco, æternitate, sociis, tortoribus.

PUNCTUM PRIMUM.

Defini-
tio.

1.

2.

Quid sit infernus. Et carcer perpetuus ac durissimus, omni genere incommodorum refertus, iis coercendis, qui cum peccati mortalis conscientia impœnitentes ex hac vita discesserunt. Est status omnium bonorum vacuus; & contra, omnium malorum aggregatione cumulatus. Nullum quippe illic adest bonum, vel exiis, propter quæ vita præsens modò à plerisque diligitur: nullum ibi deest malum, quod in hac vita toleratur. Quare discurre per singula; & cogita hæc præ illis esse veluti picta; & præter talia, superesse pejora, qualia assequi non potes cogitando: quod præsentibus sint dissimilia, & sine comparatione atrociora. Et ego defugiam modò modicum laborem, ut in illas non deveniam? Sed cumulum complet, quod non habeant finem: ut nec ipsa æternitas.

Et

Et postquam millia millium annorum effluerint, semper quasi incipient.

PUNCTUM II.

Æternitas hæc malorum provenit ex his Causæ
causis. 1. Quia damnati ipsi sunt immorta- æterni-
 les: non tantum secundum animam, sed etiam tatis.
 secundum corpus. In illis diebus *Quærent homi-*
nes mortem, & non invenient eam, & desiderabunt 1.
mori, & fugiet mors ab eis: Quid ipsum desiderium Apoc. 9.
 cum impleri non poterit, ipsos aget in rabiem. 6.
 2. Locus similiter est æternus, terræ centrum: 2.
 nam terra in æternum stabit. 3. Ignis ejus inex- 3.
 tinguibilis, & æternus erit. Nam *Flatus Domi-* Isa. 30.
ni, sicut torrens sulphuris succendet eam, hoc est, 33.
 Deo ita volente, ac faciente, conservabitur ignis,
 ac si fluvius sulphuris indeficiens suppeditaret ei
 materiam sine intermissione. Porro illi ignis
 sic uret, ut non consumat, quæ incendit: & ita
 nec ipse consumetur urendo. 4. *Vermis eorum* 4.
non morietur. Hic nascetur ex conscientia pec- Isa. 66.
 cati, tanquam putredine: quæ cum vigeat sem- 24.
 per, & apprehendatur immobiliter, morsus quo-
 que vermis perpetuus existet. 5. Decretum Dei
 immutabile: *In inferno nulla est Redemptio,* quo 5.
 sanguis Christi non derivatur. 6. Culpa manet 6.
 semper, ac proinde comes illius pœna: permanet
 autem culpa, quia est impœnitentia. Quare
 cum homo in peccato mori non refugit,
 hoc ipso elegit in eo perdurare in
 perpetuum.

E 5

PUN.

PUNCTUM III.

Conti-
nua pœ-
na.

Job. 24.

19.

Impa-
tientia.

ps. 75.

23.

Continuitas pœnarum: ut nec intermissio fiat, nec variatio cum aliquo levamine. Documento sit dives Epulo, cui vel aqua gutta denegata est ad tantillum refrigerium. Quin pœna ipsa ex accidenti augebitur, sive etiam ex accessu plurium in dies damnatorum: quando, ut legitur, apud Iob) *Ad calorem nimium transient ab aquis nivium: & extremorum inter se acris pugna magis subjectum affliget.* Præterea, nec ex habitu quodam patiendi minuetur doloris sensus; potius crescet, crescente ipsa impatientia doloris, furore ac rabie: nam *superbia illorum, qui te oderunt, ascendit semper.*

PUNCTUM IV.

1.
Infernus
obscurus

2.
August.

3.
Calidiss.

LOci ipsius peculiaris ærumna. 1. Nam subterraneus & tenebricosus erit præ Ægyptia-
cis tenebris: quo nullus radius penetrare poterit: & ipse ignis quoque nullam mittet lucem, Deo intercidente flammam ignis, id est, prohibente. Tam etsi ea etiam esse poterit ejus natura, ut non evaporet flammam, sed tetrum solummodo fumum, ut alicubi videmus ex spissa & pingui materia; vel, ut ne fumum quidem: quia ille ignis non resolvetur, ut communis noster. 2. Erit angustissimus præ infinita corporum multitudine, ut planè compacta sint futura atque compressa inter se. 3. Nulla aspirabit illuc aura, & ita vocatur à Ioanne *Stagnum ignis*

ignis & sulphuris: quo immersi delitescent. 4. *Apoc. 19. 20.*
 Erit foetidissimus, vel ex afflatu ipsorum corpo-
 rum, & reliqua loci foeditate. Denique æternum
 clausus: quòd si modò alicui exire datur, is sua
 tormenta circumfert: post iudicium verò ne-
 mini.

4.
 Foerti-
 dif.
 Æterni
 clausus.

PUNCTUM V.

TOrmentum à sociis. Erunt ibi ex Angelis
 omnium ordinum; erunt ex omni statu & Confu-
 sio.
 conditione hominum; & multi, qui nobis aliqua
 necessitudine fuerunt in vita conjuncti. Omne
 ibi discrimen dignitatum cessabit, omnis titu-
 lus: pares erunt omnes. Accedet odium mutuum
 Odium;
 implacabile, ut nemo alterum ferre possit; &
 præ impatientia & rabie sibi mutuo convicia-
 buntur, & impetent: atque id atrocius, quo fue-
 rant in vita conjunctiores, præsertim si in ma-
 lo. Videlicet uti carbones accensi, si cumulen-
 tur, se vicissim magis accendunt: ita isti infer-
 nales titiones, ob mali acerbitatem, irritati, in
 semet iras exacuent, atque convertent. Et erit
 illud eis intolerabile, quod separari nunquam
 poterunt: neque diuturnitate pacari animi, aut
 reconciliari voluntates valebunt.

PUNCTUM VI.

Immanitas tormentorum. 1. Ipsi se invicem
 Torro-
 res
 torquebunt, dicentes & facientes sibi mutuo
 quàm pessimè poterunt: ut in præcedenti pun-
 cto. 2. Dæmones in primis exagitabunt illos,
 2.
 & terrificis umbris infestabunt. 3. Vermis con-
 3.
 scientiæ, dum homo cernet, quemadmodum

potuit ista mala præcanere, gratiamque Dei
 4. negligit: *Mandasti Domine: Et ita fit, ut inor-*
dinatus animus sibi ipsi sit pœna. 4. Manus Dei
 invisibilis super illos aggravata. Illo enim
 mandante, & vim ignis ministrante, excru-
 ciantur infelices. Unde ira in Deum exarde-
 scentes, blasphemo ore illum proscindunt; ex-
 tincturi, si possent. Quæ rabies adeò non levat
 Heb. 10. 31. pœnam, ut multum adaugeat. Heu! *horrendum*
est incidere in manus Dei viventis!

MEDITATIO XVII.

De pœna sensus, & pœna damni.

PUNCTUM PRIMUM.

Sap. 11. 17. **I**N omnibus sensibus torquebitur: *Nam per*
 Sensuū pœna. *quæ peccat quis, per hæc torquetur.* Oculi ab as-
 pectu contubernalium, quos angve pejus ode-
 rit, & à spectris horribilibus, & à patratorem
 peccatorum formis invisis. *Auditus* à blasphemis,
 & maledictionibus, nec non ab inconditis
 vocibus, & ejulatibus, & quasi ferarum rugitu
 & ululatu. *Odoratus* à mutuo corporum fædore,
 sulphure, & omni immunditia. *Gustatus* ab
 ingesto sapore hærente palato, quo vis absynthio
 & felle amariore, cum stomachi convulsione
 & nausea, nec non à canina fama, & siti inex-
 tinguibili, ut apparet in Epulone. *Tactus* toto
 corpore diffusus ab acutissimis quibusque dolo-
 ribus per omnia membra: quales ex notis mor-
 bis possumus conjectare: in eo autem sensu po-
 tissimum